

MY FATHER AND GILLETTE

Ferdinando Frega — Nando the Scribe

Gillettenarrative.com

BABA YANGU NA GILLETTE

THE FAMILY · 03

GILLETTENARRATIVE — HIFADHI BINAFSI

Baba yangu alifariki Aprili 2025.

Tangu hapo, haijapita hata siku moja bila uwepo wake kupita akilini mwangu.

Kifo humwondoa mtu chumbani.

Hakimwondoi kwenye mazungumzo.

Kadiri ninavyozeeka, ndivyo ninavyogundua vipande vyake vilivyojificha ndani yangu.

Ishara. Ukimya. Miitikio. Namna za kuwatazama watu.

Urithi wenye maana kamwe si pesa.

Ni kutambuliwa.

Nilipokuwa mdogo, alikuwa akinitazama na kuniambia kwamba nina uwezo wa mambo yaliyozidi uwezo wake mwenyewe.

Nilidhani alikuwa akinitania.

Nilidhani akina baba husema mambo haya kwa sababu akina baba wanalazimika kuamini yasiyowezekana kuhusu wana wao.

Sasa naelewa.

Hakuwa akinisifu.

Alikuwa akiniazima kujiamini ambako bado sikuwa nimekustahili.

Aliona barabara ambazo mimi sikuweza kuziona.

Milango ambayo sikujua ipo.

Uwezekano ambao ningetumia miongo mingi nikijaribu kuugundua.

Tulikuwa baba na mwana.

Kisha tukawa marafiki.

Aina ya marafiki wanaozungumza kwa uwazi kuhusu maisha, wanawake, ushindi, fedheha na ndoto.

Kisha tukawa wafanyakazi wenza.

Wala njama walioungana kwa kazi, damu, na ukaidi wa kukataa kukubali mipaka ya kawaida.

Zaidi ya kila kitu kingine, tulishiriki jina la ukoo.

Jina la ukoo ambalo sasa linaishi si kwa sababu limeandikwa kwenye nyaraka, bali kwa sababu limeingia katika simulizi.

Limeingia katika kumbukumbu.

Limeingia katika GilletteNarrative.

Wakati mwingine nina hisia ya ajabu kwamba bado ananitazama.

Si kama hakimu.

Si kama mkosoaji.

Si kama mtu anayesema:

“Nilikwambia.”

Hapana.

Zaidi kama mtazamaji kimya anayechunguza jaribio alilosaidia kuliunda.

Mwana ambaye hakuwahi kufuata kitabu cha maelekezo.

Mwana aliyetoka nje ya kiolezo mara kwa mara.

Mwana ambaye maisha yake yalizaa matokeo ambayo hakuna mtu angeweza kuyatabiri kwa busara.

Namkumbuka.

Tabasamu lake.

Vituo vyake.

Ukimya wake.

Maamuzi yake.

Zile fremu ndogo zilizohifadhiwa katika kumbukumbu ambazo hakuna hifadhi inayoweza kuzitunza na hakuna teknolojia inayoweza kuzirejesha.

Alikuwa Kapteni katika Jeshi la Italia akiwa na miaka ishirini na saba.

Lakini cheo hakikuwahi kumweleza.

Kilichomfanya kuwa wa kipekee kilikuwa rahisi zaidi.

Alikuwa baba yangu.

Sehemu tulivu ya kuwepo kwangu wakati ulimwengu wote uliobaki ulishindana kupiga kelele.

Na hivyo, nitamwandikia.

Popote pale alipo.

Nisubiri.

Lakini si bado.

Bado kuna kazi ambayo haijakamilika.

Bado kuna mafumbo ambayo hayajateguliwa.

Bado kuna hadithi zinazohitaji kuandikwa.

Siku moja nitafika.

Na nitakapofika, tutacheka pamoja.

Si kuhusu mafanikio.

Si kuhusu kushindwa.

Kuhusu upuuzi wa safari.

Kwa sababu maisha yaliyoishiwa yanaweza kusimulia hadithi ambazo mawazo ya kubuni hayatawahi kuzifikia.

Kwaheri, Baba. Kwa sasa.

Mwanao,
Ferdinando